

ÚŘEDNÍ LIST

REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE, PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 159.

V Praze dne 7. října 1947.

Cena Kčs 2'—

OBSAH:

(1030.—1033.) 1030. Vládní vyhláška o vyrovnávacích příplatcích k cenám petroleje.

1031. Vyhláška ministra průmyslu a ministra vnitřního obchodu o hospodaření se železným odpadem.

1032. Vyhláška ministra výživy o zřízení národního podniku průmyslu potravinářského.

1033. Vyhláška ministra techniky, kterou se vydávají další pokyny a směrnice pro navrhování a provádění pozemních staveb a prohlašují určité normy za závazné.

1030.

Vládní vyhláška

ze dne 2. září 1947

o vyrovnávacích příplatcích k cenám petroleje.

Vláda republiky Československé ustanovuje podle § 6, odst. 3 zákona ze dne 1. dubna 1947, č. 51 Sb., kterým se zabezpečuje snížení cen některého zboží lidové potřeby a ustálení cen jiných důležitých statků:

§ 1.

K vyrovnání rozdílů u cen petroleje, snížených vyhláškou nejvyššího úřadu cenového ze dne 29. března 1947, Ú. I. č. 45/1947, běž. č. 307, o cenách petroleje, na Slovensku výměrem pověřenectva výživy ze dne 28. března 1947, č. 601.263/1947-VI/2, se vyplatí vyrovnávací příplatek

- a) výrobcům a dovozcům ve výši 351.50 Kčs za 100 kg čisté váhy petroleje, pokud jde o dodávky prováděné počínaje dnem 1. dubna 1947 (§ 2);
- b) majitelům nebo provozovatelům distribučních skladů ve výši 407.80 Kčs za 100 kg čisté váhy petroleje a obchodníkům ve výši 4.10 Kčs za 1 litr petroleje, pokud jde o jejich zásoby ke dni 31. března 1947 (§ 3).

§ 2.

Výrobci a dovozci petroleje předloží vždy do 10. každého měsíce výkazy o dodávkách petroleje, provedených v uplynulém měsíci, Ústřední rozdělovně minerálních olejů a pohonných látek v Praze (dále jen „Rozdělovna“), na Slovensku pověřenectvu průmyslu a obchodu, odd. II/2; výkazy o dodávkách provedených v měsících dubnu až září předloží nejpozději do 20. října 1947. Výkazy se vyhotoví dvojmo, odděleně pro dodávky provedené do zemí České a Moravskoslezské a pro dodávky provedené na Slovensko. Ve výkazech se u jednotlivých dodávek uvede jméno a adresa odběratele, dodané množství petroleje v kilogramech a

jeho cena. Správnost výkazů ověří u výrobců příslušný technický dozor finanční správy, u dovozců celní úřad. Rozdělovna, na Slovensku pověřenectvo průmyslu a obchodu, přezkoumá došlé výkazy a zašlou je ministerstvu průmyslu.

§ 3.

(1) Distribučním skladům a obchodníkům, kteří řádně ohlásili stav svých zásob petroleje ke dni 31. března 1947 Rozdělovně po případě své hospodářské skupině, na Slovensku pověřenectvu průmyslu a obchodu, se vyplatí vyrovnávací příplatek podle ohlášeného množství petroleje. Hospodářské skupiny zašlou výkazy ohlášených stavů zásob petroleje u obchodníků Rozdělovně, která je přezkoumá a předloží je spolu s výkazem ohlášených stavů zásob petroleje u distribučních skladů ministerstvu průmyslu.

(2) Obchodníci na Slovensku, kteří ke dni 31. března 1947 měli stav zásob petroleje větší než 50 kg, požádají o vyplacení vyrovnávacího příplatku zvláštní žádostí na tiskopise, který vydá pověřenectvo průmyslu a obchodu. Tiskopis žádosti se vyplní trojmo a předloží se k potvrzení správnosti údajů o hlášení zásob petroleje příslušnému místnímu národnímu výboru. Jedno vyhotovení si ponechá žadatel, další dvě vyhotovení zašle prostřednictvím pověřenectva průmyslu a obchodu ministerstvu průmyslu. Žádost je podati nejpozději dne 6. listopadu 1947. Nebude-li žádost v této lhůtě podána, zaniká nárok na vyrovnávací příplatek.

§ 4.

Vyrovnávací příplatky vyplácí z prostředků všeobecného cenového vyrovnávacího fondu ministerstvo průmyslu prostřednictvím Rozdělovny, na Slovensku prostřednictvím pověřenectva průmyslu a obchodu.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou ji ministři průmyslu, vnitřního obchodu a financí.

Předseda vlády:

Gottwald v. r.

1031.

V y h l á š k a

ministra průmyslu a ministra vnitřního obchodu

ze dne 15. září 1947

o hospodaření se železným odpadem.

Podle dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, a podle vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 29 Sb. z r. 1940, o hospodaření odpady, v dohodě s pověřencem průmyslu a obchodu a se schválením předsednictva vlády podle § 16, odst. 2 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu, se nařizuje:

Oddíl I.

Železný odpad.

§ 1.

Železným odpadem podle této vyhlášky se rozumí:

A. Odpadová ocel podle normy ČSN 1441-1946, t. j. ocelové odpadky a vyřazené ocelové části určené k hutnickému zpracování. Odpadová ocel vzniká:

- jako odpad hutní výroby (na př. ocelové nálitky, vtoky, zmetky při liti oceli, odřezky, zmetky a jiné odpadky při válcování, kování a lisování),
- jako výrobní odpadky při zpracování polotovárů ve strojárnách, loděnicích, dílnách a pod. (na př. ocelové třísky, odřezky, odpadky a zmetky při obrábění, kování, lisování a pod.),
- úpravou nebo tříděním ocelových předmětů sešlých, opotřebovaných nebo neupotřebitelných, na př. starých strojů, konstrukcí, celých zařízení a jejich částí, jako jsou vyřazené části z lokomotiv a vagonů (ojnice, spojnice, táhla, svorníky, nárazníky, osy kol, pružnice), obruče, hvězdice a kotouče kol kolejových vozidel, kolejnice, materiál z vrchní železniční stavby (spojky, příložky, pokladnice, pražce), ocelové součástky strojů, matice, šrouby, podložky, klíny, ocelové trubky, příruba, ocelová lana a j.

B. Zlomková litina podle normy ČSN 1119-1946, t. j. vyřazené, k tavení určené staré i nové odlitky ze šedé litiny a jejich části.

C. Legovaná odpadová ocel a legovaná zlomková litina, t. j. ocel a litina všeho druhu, legovaná chromem, kobaltem, manganem, molybdenem, niklem, siliciem, vanadiem, wolframem, a to jedním nebo několika z těchto prvků, přesahuje-li aspoň u jednoho z uvedených legovacích prvků jejich obsah toto procento:

chrom	0,60%
kobalt	0,10%
mangan	1,50%
molybden	0,10%
nikl	0,50%
silicium	2,00% *)
silicium	7,00% **)
vanadium	0,15%
wolfram	0,30%

*) v odpadové oceli, **) ve zlomkové litině.

D. Užitá ocel, t. j. železné a ocelové výrobky všeho druhu a provedení bez ohledu na stupeň opracování, které z důvodů opotřebení nebo z jakýchkoli jiných důvodů již pozbyly ceny nových výrobků nebo se vyskytují v rozebráních zařízeních, a mohou být použity jako náhrada nové oceli.

Oddíl II.

Místa výskytu.

§ 2.

Místa výskytu rozumějí se všechny podniky a závody osob fyzických a právnických, soukromých a veřejných, a vůbec všechna místa, kde se železný odpad může vyskytnouti, jestliže neobchodují se železným odpadem po živnostensku.

§ 3.

(¹) Veškerá místa výskytu s výjimkou spotřebitelů (§ 5) jsou povinna sbírat veškerý železný odpad u nich se vyskytující, ukládati jej odděleně podle druhu a jakosti a nabídnouti jej nejméně jednou měsíčně ke koupi oprávněnému obchodu (§ 12). Pro ocelárny, které mají vlastní slévárny, platí ustanovení § 4.

(²) Povinnost každoměsíční nabídky odpadá, nedosahují-li zásoby

- odpadové oceli všeho druhu u míst výskytu 5000 kg,
- zlomkové litiny 500 kg,
- legovaného ocelového odpadu 50 kg,
- užitá oceli 500 kg.

Místa výskytu jsou však povinna bez ohledu na množství nabídnouti železný odpad nejméně jednou za tři měsíce ke koupi oprávněnému obchodu.

(³) Místům výskytu jest zakázáno prodávati nebo dodávati železný odpad jiným podnikům, než oprávněnému obchodu.

§ 4.

Průmyslové podniky s možností zpracovávání vlastního železného odpadu jsou povinny hlásiti rozdělovně (§ 8), pokud jde o podniky v Čechách a na Moravě, a pověřenci průmyslu a obchodu, pokud jde o podniky na Slovensku, výskyt, vlastní spotřebu a případnou zásobu veškerého železného odpadu včetně vratného materiálu, a to vždy do 10. dne každého měsíce za uplynulý měsíc.

Oddíl III.

Spotřebitelé.

§ 5.

Spotřebitelé železného odpadu ve smyslu této vyhlášky rozumějí se podniky, které spotřebovávají železný odpad ve vlastním závodě jako surovinu k výrobě surového železa, surové oceli, litiny, legované oceli a litiny k výrobě ferrosilitin a k jiným účelům hutnickým, příp. chemickým.

§ 6.

(¹) Spotřebitelé v Čechách a na Moravě jsou povinni odbírat železný odpad výlučně prostřednictvím rozdělovně (§ 8), spotřebitelé na Slovensku podle pokynů pověřence průmyslu a obchodu.

(²) Spotřebitelům jest zakázáno získávat železný odpad přímo na místech výskytu nebo jej přejímati k přepracování (přelití) nebo jako protihodnotu na objednané zboží.

§ 7.

Pro spotřebu některých druhů železného odpadu platí tato ustanovení:

- a) Do vysokých pecí smí být vsazena pouze odpadová ocel pro vysoké pece spálená litina, spálené třísky, balíky pro vysoké pece a třísky pro vysoké pece.
- b) Zlomková litina, s výjimkou spálené litiny a spálených roštů, smí být spotřebována pouze k výrobě šedé a tvrdé litiny.
- c) Legovaný ocelový odpad smí být spotřebován pouze k výrobě legované oceli a legované litiny.
- d) Tvrdá manganová odpadová ocel s obsahem alespoň 10% Mn smí být spotřebována pouze k tavení tvrdé manganové oceli s obsahem alespoň 10% Mn.

Oddíl IV.

Rozdělovna.

§ 8.

(¹) Rozdělování železného odpadu pro spotřebitele provádí v zemi České a v zemi Moravskoslezské ministerstvo průmyslu spotřebitelskými kvotami. Na Slovensku děje se rozdělování železného odpadu dle pokynů pověřence průmyslu a obchodu.

(²) Ministerstvo průmyslu po dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu zřídí k provádění administrativních prací spojených s rozdělováním železného odpadu rozdělovnu pro zemi Českou a Moravskoslezskou.

§ 9.

(¹) Rozdělovna vede evidenci veškerého železného odpadu; za tím účelem oznámí pověřenec pro průmysl a obchod měsíčně rozdělovně výskyt, spotřebu a zásobu železného odpadu na Slovensku.

(²) Rozdělovna provádí distribuci železného odpadu spotřebitelům v Čechách a na Moravě za spoluúčasti Československých hutí, národního podniku, Československých závodů kovodělných a strojírenských, národního podniku, odborné skupiny sléváren hospodářské skupiny průmyslu železa a kovů a odborné zájmové organizace obchodu se železným odpadem.

(³) Rozdělovna jest súčtovnou pro dodavatele i spotřebitele ocelového odpadu v Čechách a na Moravě.

§ 10.

Rozdělovna jest oprávněna podle směrnic ministerstva průmyslu a ministerstva vnitřního obchodu dávat pokyny místům výskytu a obchodníkům v Čechách a na Moravě o způsobu provádění sběru, třídění, úpravě, dopravě atd.

§ 11.

Náklady rozdělování výskytu, evidenční a propočtové se hradí příspěvkem vybíraným od spotřebitele. Jeho výši stanoví nejvyšší úřad cenový v Praze. Toto ustanovení se nevztahuje na spotřebitele na Slovensku.

Oddíl V.

Dodavatelé železného odpadu.

§ 12.

(¹) Oprávněným obchodem se železným odpadem se rozumějí osoby fyzické nebo právnické, které nakupují a prodávají

železný odpad na základě živnostenského oprávnění a zvláštního povolení ministerstva vnitřního obchodu, na Slovensku pověřence pro průmysl a obchod.

(²) Oprávněný obchod jest povinen hlásiti a dodávati železný odpad výhradně prostřednictvím a podle pokynů rozdělovny, na Slovensku podle pokynů pověřence pro průmysl a obchod.

§ 13.

Obchodníci se železným odpadem jsou oprávněni ze získaného materiálu vytržiti a prodati předměty, kterých lze použiti jako nových výrobků. Váha takto prodané užitě oceli nesmí však v jednotlivých měsících převyšovati 20% sběru.

§ 14.

(¹) Obchodníci s legovaným ocelovým odpadem jsou povinni získavati a uskláňovati legovaný ocelový odpad podle obsahu legovacích prvků tak, aby bylo zajištěno účelné použití sebraného materiálu při výrobě.

(²) Legovanou zlomkovou litinu jest uskláňovati odděleně podle těchto tří skupin:

- legovaná tvrdá zlomková litina,
- legované litinové třísky,
- ostatní legovaná zlomková litina.

(³) Legované míchané třísky jest uskláňovati odděleně od třísek pro siemens-martinské pece a třísek pro vysoké pece.

(⁴) Místa výskytu jsou povinna uskláňovati legovaný materiál odděleně a sdělovati obchodníkům při odběru legovaného materiálu, do které legovací skupiny spadá.

§ 15.

Místa výskytu mohou výjimečně dodávati legovaný ocelový odpad přímo spotřebiteli, je-li dodávka legovaných ocelí nebo legované litiny závislá na zpětném dodání ocelového odpadu; taková ujednání o zpětných dodávkách jest hlásiti rozdělovně, na Slovensku pověřenci pro průmysl a obchod.

Oddíl VI.

Všeobecná a trestní ustanovení.

§ 16.

Ministerstvo průmyslu a ministerstvo vnitřního obchodu v rozsahu své působnosti, na Slovensku pověřenec pro průmysl a obchod, mohou povolit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 17.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu č. 109/1945 Sb., po případě podle § 8 vládního nařízení č. 29/1940 Sb.

§ 18.

(¹) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(²) Týmž dnem pozbývá použitelnosti vyhláška č. 422 (Fe-D-10), býv. ministerstva hospodářství a práce a předsedy nejvyššího úřadu cenového ze dne 1. července 1943 (Ú. l. č. 152/1943) o hospodaření šrotem a o cenách šrotu a užitého železa se všemi změnami a doplňky, pokud již nebyly zrušeny a vyhláška ministra průmyslu ze dne 27. srpna 1945 (Ú. l. I č. 86/1945, běž. č. 186) o soustředění rozdělování starého železa.

Ministr průmyslu:

Lausman v. r.

Ministr vnitřního obchodu:

Zmrhal v. r.

1032.

Vyhláška ministra výživy

ze dne 24. září 1947

o zřízení národního podniku průmyslu potravinářského.

Podle § 8 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, čís. 101 Sb., o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského, zřizují se souhlasem ministra průmyslu a v dohodě s ministry zemědělství a financí národní podnik, jemuž podle § 1 vládního nařízení ze dne 9. dubna 1946, čís. 77 Sb., kterým se vydává Statut národních podniků potravinářských, určují znění firmy, předmět podnikání, jeho sídlo a počet členů představenstva (náhradníků) takto:

A. Znění firmy:

„Biochema, národní podnik“.

B. Předmět podnikání: výzkumnictví v laboratořích v rozsahu podnikání, extrakce olejů a tuků všeho druhu, výroba a zušlechťování rostlinných a živočišných olejů a tuků všeho druhu, umělých jedlých tuků a umělého medu, výroba mýdel, pracích a čistících prostředků, glycerinu, fermeže, parfumerie a kosmetických výrobků, etherických olejů, esencí, trestí a past všeho druhu, výroba octa, hořčice, polévkového koření a konserv, polévkových kostek a polévkových tablet, výroba sladových a jiných výtažků, jakož i kávovin všeho druhu, výroba pálených i nepálených lihových nápojů, ovocných a umělých vín, moštů, šťáv, limonád všeho druhu a minerálních vod, výroba syropů, povidel a marmelád, jamů a kandovaného ovoce, pektinu, výroba konzervovaných a zmrazených potravin, výroba poživatin všeho druhu, výroba kyselého zelí a ovocných a zeleninových protlaků všeho druhu, zpracování a sušení zeleniny a ovoce, pěstování, sběr a zpracování užitečných bylin, výroba umělých hnojiv, krmiv, mletí a drcení a výroba mletých výrobků a výroba rybích i masných a krevních mouček všeho druhu, zpracování kostí a rohů, výroba umělých střev, tmelů, emulzí a mazadel všeho druhu, výroba prostředků pro průmysl potravinářský, jakož i výroba potravinářských barev, barviv, kulérů a chuťových prášků, inkoustů a lepidel všeho druhu, vyjma klišu, výroba a zpracování zbytků, pomocných hmot, látek a zařízení, jakož i vedlejších výrobků těchto odvětví všeho druhu, nabývání a odbyt tohoto zboží a výkon živnostenských a jiných oprávnění znárodněných podniků, které vplývají do „Biochemy, národního podniku“.

C. Sídlo: Brno.

D. Počet členů představenstva: 6 a též počet náhradníků.

E. Podle § 50 odst. 2 vládního nařízení čís. 77/1946 Sb., podřizuje se „Biochema, národní podnik“ ústřednímu orgánu pro průmysl umělých tuků jedlých.

F. Podle §§ 8 a 10 dekretu presidenta republiky č. 101/1945 Sb. a §§ 1 a 35 vládního nařízení čís. 77/1946 Sb., převádí československý stát ku dni 1. ledna 1946 z majetkových podstat znárodněných podniků na „Biochemu, národní podnik“ tyto majetkové kusy, majetkové soubory a práva:

Majetkovou podstatu podniku Biochema, zemědělské lučební závody, akc. spol. v Brně, v rozsahu jeho znárodnění, s výjimkou:

- a) částky Kčs 250.000.— na starém vkladě,
- b) členských podílů na Družstvu továren na margarín v Praze.

G. „Biochema, národní podnik“ vstupuje dnem 1. ledna 1946 v závazky znárodněného podniku, uvedeného v odst. F.

H. Čistá hodnota majetkové podstaty, kterou „Biochema, národní podnik“ přejímá ku dni 1. ledna 1946, tvoří jeho kmenové jmění.

Ministr:

V. Majer v. r.

1033.

Vyhláška ministra techniky

ze dne 29. září 1947,

kterou se vydávají další pokyny a směrnice pro navrhování a provádění pozemních staveb a prohlašují určité normy za závazné.

Podle § 15, odst. 1 zákona ze dne 7. března 1947, č. 42 Sb., o některých opatřeních ve stavebnictví souvisejících s dvouletým hospodářským plánem, činí ministr techniky po vyjádření pověřence techniky a se schválením předsednictva vlády podle § 16, odst. 2 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu, tato opatření:

I. díl.

Pokyny a směrnice.

Vydávají se tyto další pokyny a směrnice pro navrhování a provádění pozemních staveb:

Část I.

Navrhování zemědělských staveb.

1. Pro zemědělské stavby platí pokyny a směrnice pro navrhování obytných staveb podle části I. vyhlášky ministra techniky z 21. dubna 1947, Ú. I. I, č. 60/1947, bž. č. 408, se změnami a doplňky, které vyplývají z dalších ustanovení.

A. Byt pro rodinu zemědělského podnikatele.

2. Zemědělský byt se skládá z částí obytné (č. 3—5) a z příslušenství (č. 6).

3. K obytné části zpravidla náleží:

- a) obytná kuchyň rozměru 24—28 m² s přiřčeným kuchyňským koutem o ploše přibližně 8 m², nejvýše však 11 m², samostatně osvětleným a větraným. Jeho plocha se nepočítá do prostoru obytné kuchyně. Oba prostory se doporučuje oddělití navzájem stěnou bez dveří, toliko svěšenou od stropu (t. j. vedenou od stropu jen asi do výše dveří), aby se zachytily výpary. Sporák, dřež a pracovní plochy mají být osvětlovány přímo nebo bočně. Kuchyňský kout je nutno opatřit komínovou ventilací blízko sporáku a vzduch přivádět sklopným ventilačním křídlem nebo jiným zařízením. Kuchyň se podle možnosti umístí dispozičně tak, aby výhledem z okna byla umožněna kontrola vstupu a přílehlé části dvora a aby byla alespoň s jedné strany osluněna. Do kuchyňského koutu nemá slunce svítit přímo.
- b) Ložnice rodičů v přízemí, spojená přímo s místností obytnou a tak prostorná, aby se v ní umístila kromě dvou normálních lůžek a dvou skříní alespoň 2 dětská lůžka, která mohou být také v provizorně odděleném a samostatně osvětleném prostoru. Zvláštní vstup z před síně není nutný. Doporučuje se počítat s možností zřídit ložnice pro dorůstající děti v podkrovi. Nezřizuje-li se podkrovi hned při stavbě, bylo by v tom případě vhodné počítat již v konstrukci s pozdější úpravou.
- c) Výměnek, t. j. dvoulůžková místnost v přízemí, s malým kuchyňským koutem a se zvláštním vchodem z před síně. Možnost umístění sporáku a přívodu vody nesmí být vyloučena. Půdorysná dispozice má být podle možnosti řešena tak, aby se mohla o ni rozšířit obytná plocha v přízemí (dětská ložnice), kdyby snad nebylo výměnkáře.

4. Obytná kuchyň s ložnicí a výměnkem tvoří souvislou bytovou jednotku (nedělenou před síní).

5. Do plánu se má zakreslit umístění hlavního nábytku a instalačních zařízení, aby se mohla posoudit velikost místností a účelnost spojení mezi nimi.

6. Obvyklé součásti příslušenství a jejich funkce:

- a) Před síň zprostředkuje spojení bytu s dvorem a s přiřčenou hospodářskou částí. V chladných polohách má být pamatováno na dvojitý uzávěr v zimních měsících. V před síni se doporučuje umístit otkládací stěnu. Příčné provětrávání před síně (přes schodiště nebo jinak) je nutné ze zdravotních dů-

vodů, aby se odstraňovaly stájové výpary. Z předsíně je přímý vstup do obytné kuchyně, výměnku, zásobníku, hospodářské kuchyně, komory na čistící potřeby a náradí, schodištěm do podkrovní nebo do sklepa, nevýstupují-li schody ze sklepa v hospodářské kuchyni [viz písm. f)]. Velikost má být taková, aby se požadované spojení umožnilo na nejmenší ploše.

b) Lázeň je uvnitř dispozice, přístupná z obytného prostoru, a může být osvětlena nepřímo a větrána komínovou ventilací.

c) Zásobník (4—6 m²) je komora přístupná z předsíně; přímé spojení s kuchyní není žádoucí. Má být položena ve stínu. Kromě zásobníku může být zřízena malá, přímo větraná špižní skříň v kuchyňském koutu.

d) Komora na čistící potřeby a náradí, přímo osvětlená a větraná, maximální délky a šířky 1.50 m.

e) Záchod je pokud možno součástí obytné budovy a je přímo osvětlen a větrán. Odvětrání odpadního potrubí budiž vyvedeno nad střechu. Záchod může být přípustný také z hospodářské kuchyně. Splachovací nádržky se instalují vždy na vnitřní zdi, což platí pro přívod vody vůbec.

f) Hospodářská kuchyň (černá kuchyň) je současně prádelnou a hrubou umyvárnou. Je další místností oddělující hospodářskou část od části bytové. Musí být osvětlována a větrána přímo. Poloha: přístup pokud možno z předsíně (nejkratší spojení s bytovou částí), blízko schodiště ze sklepa. Schody ze sklepa mohou vyúšťovat přímo v hospodářské kuchyni (úspora místa). Přímé spojení s chlévem (vepřincem), po případě s jinými hospodářskými budovami. Budiž opatřena nepropustnou dlažbou se spádem do guly, dostatečně dimenzované a upravené na zachycování kalu, dále řádnou ventilací komínovou, odstraňující páru při paření, po případě lapacem páry ve tvaru stěny svěšené od stropu do podchodné výšky s komínovou ventilací.

g) Schodiště do podkrovní se doporučuje přímočaré, jednoramenné nebo dvouramenné, stupně 16, 18, nejvýše 20 cm vysoké. Halová volná schodiště jsou nevhodná a nevhodná pro účely zemědělského bytu. Nástup je z předsíně. Schodiště do sklepa budiž ze stupňů vysokých nejvýše 20 cm a může vyúšťovat v hospodářské kuchyni [viz písm. f)].

h) Sklep bytový pro uskladnění zásob pro domácnost; může se plnit i šachtou ze dvora. Pro topivo je vhodnější uhelná nebo dřevník na dvoře.

ch) Kanalisace. Každý objekt se opatří samostatnou sedimentační žumpou, pokud by jinak mohly vzniknout zdravotní závady. Na záchodový odpad nemají být zpravidla zapojeny odpady jiné. Dešťová voda se jímá na vhodném místě.

i) O umístění a zřízení studny platí příslušné předpisy.

7. Není vhodné zřizovat byty s jednou místností (obytnou kuchyní).

B. Jiné obytné místnosti.

8. Obytné místnosti pro svobodné jednotlivce, kteří jsou zaměstnání trvale a stravují se ve společné domácnosti (kočí, služebné a pod.), pokud se zřizují, musí být odděleny pro muže a ženy. Musí být dána možnost přímého osvětlení, větrání a vytápění. Místnost pro jednu osobu smí mít nejmenší výměru 7 m²; má-li být ubytováno v jedné místnosti několik osob, musí se pamatovat na jednu osobu plochou nejméně 5 m². Nejsou-li přístupny přímo z hospodářova bytu, mají mít pokud možno tyto místnosti samostatnou větranou předsíňku, která může sloužit i jiným účelům (u konírny jako postrojovna, obročník a pod.). Obytné místnosti přístupné přímo ze stáji nebudou povolovány. Pro služebné je vhodné zřídit komoru v podkrovní obytné části. Umyvárna a záchod mají být podle možnosti umístěny tak, aby zaměstnanec měl do nich přístup, aniž by rušil provoz domácnosti.

9. Obytné místnosti sezónních pracovníků se zřizují odděleně pro muže a ženy a musí být dána možnost přímého osvětlení, větrání a vytápění. Pro jednu osobu se počítá nejméně se 4 m² půdorysné plochy. Jinak platí směrnice uvedené v č. 8.

10. Byty deputátníků, zřizují-li se samostatně, se doporučuje navrhovat pro několik deputátních rodin ve skupinách dvojdomků nebo řadových domků. Každý byt podle možnosti má:

- a) obytný prostor s kuchyňským a umývacím koutem,
- b) ložnici,
- c) spací komoru pro dvě lůžka s přímým osvětlením.

Všechny tyto tři místnosti tvoří zpravidla souvislý celek, nedělený předsíní;

- d) jako příslušenství: předsíň, záchod, špižní komoru, prádelnu (po případě společnou pro více rodin), sklep na brambory, podle možnosti chlévek pro vepře nebo kozu, králíkárně, dřevník. Pro každou rodinu se doporučuje počítat s dvorkem výměry aspoň 20 m² a zahrádkou aspoň 100 m².

C. Společná ustanovení pro obytné části.

11. Usedlosti mají být navrhovány tak,

- a) aby obytná část byla náležitě odsazena od prašné komunikace a nikdy nehraničila přímo s částí stájovou,
- b) aby vznikl uprostřed usedlosti čistý dvůr a
- c) aby hnojiště bylo co nejdále od okruhu bydlení (hnojišťový zadní dvůr).

12. Všechny obytné budovy musí být řádně izolovány proti vztlínání zemní vlhkosti.

13. Světla výška obytných místností činí v přízemí nejméně 2.60 m, v podkrovní 2.40 m.

14. Ve všech obytných místnostech budiž vždy aspoň jedno okno opatřeno ventilací.

D. Hospodářská část.

15. Hospodářské budovy (stáje, stodoly, kolny a pod.) mají být podle možnosti navrhovány tak, aby stavebně souvisely s částí obytnou, aby vnitřní spojení bylo co nejkratší a soustředění dispoziční takové, aby umožňovalo přístup do všech částí, aniž se muselo vycházet ven. Objekt pod jednou střechou nejjednoduššího tvaru (co nejméně úbočí a nároží) a průjezd stodolou co nejvhodnější se zřetelem k hlavní vjezdové komunikaci (trakt stodoly buď lomený do úhlu nebo souběžný). V celkovém uspořádání má být poloha části stájové navržena tak, aby aspoň s jedné strany byla obrácena k slunci.

16. Konstrukce zdiva má být nejméně tak tepelně izolační jako cihelná zeď silná 45 cm. Zdivo z obyčejných cihel váže se zpravidla v šířce 45 cm s dvěma dutinami ve vrstvě. Jinak se hodí všechny druhy pálených, děrovaných cihel užívaných na stavbách obytných a mohou mít i menší tloušťku, odpovídá-li jejich koeficient průteplivosti uvedeným předpokladům. Užívá-li se u obvodních zdí dřevěné konstrukce, má být při minimální tloušťce 16 cm opatřena pod vnitřním i vnějším šalováním izolační lepenkou a meziprostora vyplněna izolační výplní s příměsí skelných nebo ostrých pálených střepů; doporučuje se jen v teplych polohách. Stáje se nevytápějí. Doporučuje se, aby podlaha stáje byla aspoň 15 cm nad terénem. Ve všech stájích se klade 15 cm nad podlahu normální vodorovná izolace zdiva proti vztlínání stájové vlhkosti.

17. Strop má být dokonale tepelně izolující a neprůdušný. Skládá se z dřevěné konstrukce trámové, nahoře s dvojitým záklopem s vloženou izolační lepenkou proti výparům, násypu ze škvárobetonu a půdní dlažby. Spodní podhled může být s viditelnými trámy nebo podbíjený prkny bez omítky (jen bílený). Užívá-li se železných nosičů s vloženou konstrukcí z dutých cihel, izolují se patky nosičů cihelnou patečnicí. Jsou dovoleny i jiné druhy stropních konstrukcí z dutých cihel a z patentních keramických tvárnice (platí pro všechny druhy stáji).

18. Větrání. Do každé stáje musí být umožněno přivádění čerstvého vzduchu a odvádění zkaženého bez otvírání oken v zimních měsících. Na jednu stájovou jednotku připadá 0.03 m² plochy výparníku. Šachta má otvor u podlahy pro větrání zimní, u stropu pro větrání letní; otvory buďtež téhož rozměru jako průřez šachty. Šachta jest obezděna zdi 15 cm na maltu nastavovanou, s vnitřní cementovou omítkou a nad střechou je nástavec pro zvýšení tahu. Zvláštní odvětrávanou šachtou se shazuje stelivo nebo řezanka z podstřeší (shoz). Uzavíratelný přívod vzduchu šterbinami dřevěných truhlíků přímo pod stropem. Vzduch se nasává podtlakem (depresí) vzniklým tahem komína. Truhlík může být průběžný po celé hloubce stáje, s vyústěním na dvou protilehlých stranách.

19. Okna se osazují bez dřevěného rámu jen do špalety. Doporučují se tyto rozměry: u stájí pro hovězí dobytek a koně 1/10 až 1/12 podlahové plochy, u vepřince 1/12 až 1/15; velikost 90/100 cm, horní část v dřevěném křídle sklopná pro letní větrání, spodní část pevná; menší rozměr (vepřince) 90/50 cm. Uzávěr pohyblivou tyčí na trn v záklenku, u vepřinců při malé výšce dřevěný obrtlík. V chladných polohách dvojité zasklení v dřevěném rámu nebo okence na stranu návětrnou. Zasklení: lité sklo s drátěnou vložkou.

20. Dveře jsou osazeny do zděné zárubně, závěsové, pobíjené, s vnějšími obvodovými svlaky, s vložkou nepískované lepenky proti profukování, otvírají se jen ven a jsou po výšce dělené; horní polovina se otvírá samostatně k větrání v létě. Doporučují se tyto rozměry: dvoukřídlové 150/220 cm, u vepřince 90/190 cm, u kurníků 60/180 cm. Vnitřní dveře svlakové, otvírací nebo posuvné.

21. Podlaha je rozlišena podle stání a komunikací. Pěžadavky na dlažbu stání: teplá, drsná a nepropustná, na podklad z cihelné rovinaniny (zlomky cihel s vyrovnaným povrchem, hubeným betonem); u koňských stání se požaduje také pružnost. V kotcích pro vepře a mladý dobytek se vkládá na škvárobetonový podklad asfaltová lepenka isolační a navrch vhodná dlažba. Dlažba chodníku se zdrsňeným povrchem. Krmné uličky: cementový potěr nebo dlaždice odolné kyselinám. Míchárna: betonová dlažba nebo dlaždice odolné kyselinám. Mlaty, jichž se užívá jako stálých průjezdů: řádkový nebo plochý kámen, cihly na stojato nebo zdrsňený beton.

22. Žlab má povrch odolný kyselinám, pokud možno beze spar, který se snadno čistí (kameninová vložka). Je tak vysoký, aby uvázané zvíře nevstupovalo předními nohama do žlabu. Normál pro hovězí dobytek 40 cm, u krátkého stání 30 cm, pro vepře 20 cm; zřizuje-li se krmná ulička v úrovni žlabu, nechť je nejméně 60 cm široká.

23. Stání hovězího dobytka: délka 220 cm, odděleno stupněm od kaliště, celkem 270 cm od přední hrany žlabu ke stružce, šířka stání 110—120 cm, chodník pro jednořadové stání 130 cm, pro dvouřadové 160 cm i se stružkou. Výška stájí podle prostoru 250—280 cm.

24. Mladý dobytek: volně v kotcích; na 1 kus podle stáří 3—5 m². Rozměr normálního kotce 250/190 cm bez žlabu, přepážky vysoké 145 cm. Na každých 5 dojníc 1 ssavý kotec pro tele 130/180 cm, ohrady dřevěné, 100 cm vysoké, z kulatiny nebo tyček. Výběh pro mladý dobytek je nutný.

25. Stružka močůvková úzkého profilu se spádem 1.5% ke kalojemu, krytá vrchem tak, aby mohla podtékat močůvka. Kalojem ve stáji budiž co nejbližší žumpy (platí pro všechny druhy stájí).

26. Konírny: šířka stání 160—180 cm, délka i se žlabovým stolem 350 cm, chodník pro jednořadové stání 160 cm, pro dvouřadové 200 cm. Výška stájí 250—280 cm.

27. Vepřince: normální kotec 6,00 m² ($\pm 2,00 \times 3,00$ m i s korytem) pro 1 prasnici nebo 5 kusů odstavu. Všechny dělíci přepážky dřevěné (z kulatiny) 100 cm vysoké. Krmná i hnojná ulička u dvouřadových vepřinců společná, šířka uličky 130 cm, dvířka kotcová 60 cm, otvírací ven k výběhu. Světla výška stáje 200—220 cm.

28. Drůbežárny: na 1 m² 3 slepice nebo 2 husy, pro 6 slepic 1 hnízdo a pro 1 slepici 20 cm délky hřadu. Světla výška 170—180 cm. Stěny dřevěné s popsanou konstrukcí (viz č. 16). Střešní vycpávka na zimu nutná (dvojitý strop).

29. Míchárna může být v podniku do 13 ha rozšířenou částí průjezdného mlatu v sousedství stáje. Jako pracovní prostor musí být dobře osvětlena. Úprava podlahy viz č. 21.

30. Hospodářské sklepy na krmné brambory nebo řepu položapušteny v perně stodoly přilehlé k průjezdu; odtud se také plní. Prostory nad sklepem se užije jako skládky sušiny. Doporučuje se přivádět k uloženým okopaninám vzduch od spoda kanálkem krytým dřevěným roštem. Míchárnu umístit co nejbližší.

31. Mléčnice: jen ve větším podniku (15—20 ha), vždy oddělena od stáje a přístupná zvenku. Ukládá-li se mléko v bytovém sklepe, třeba umožnit dopravu mléka ze stáje přímo do sklepa. Poloha ve stínu, do čistého dvora.

32. Sýpka: v malém podniku může být v podkrovní bytové části. Jinak patří blízko nad míchárnu, nikdy nad chlév.

33. Stodoly, seníky: konstrukce skladiště suché píce má být navrhována z kulatých nehraněných profilů, staticky využitých. Celá zásoba píce je uložena v podstřeší stáje a ve stodole a proto je třeba úměrně zvýšiti půdní nadezdívku v dřevěné konstrukci, aby se nejlevněji získal největší skladovací prostor. Skladiště suché píce budiž co nejbližší místu spotřeby, aby stačilo jen ji shazovat na místo určení; shoz budiž odvětrán. Stodola je samostatným konstruktivním celkem, její váha a zatížení jsou převedeny do základových patek a obvodní stěny mají dřevěné bednění na ochranu proti krádeži. Obvodní stěny zděné, navrhované u stodol jako nosné, jsou nevhodné. Podjezdová výška i výška vrat pro naložený vůz aspoň 3,60 m; nad průjezdem a přilehlou částí prostorů, jichž se užívá k manipulaci (míchárna), je lehké patro. Vrata jsou točnová, závěsová nebo posuvná v šíři 4,00 m.

34. Kůlny na vozy, stroje a nářadí se zřizují v přístodůlku v pokračování traktu stodoly nebo v samostatném křídle, vhodně umístěném na dvoře, a mají menší podjezdovou výšku 2,50 m. Vzdálenost vazeb se volí 4,40 m. Průjezdové kůlny jsou pracovní výhodnější než přistavené. Pro polní nářadí a stroje se zřizuje uzavřená kolna, spojená po případě se správkárnou nebo dílnou.

35. Hnojště je společné pro všechny druhy hospodářského zvířectva. Rozměry: na 1 stájovou jednotku (500 kg váhy) se počítají 3 m² plochy hnojště při dvojím vyvážení hnoje. Konstrukce: nepropustné dno na kamenné nebo cihelné rovinanině; okraje zvednuty nad úroveň dvora. Dno má spád ke stružce odvádějící hnojůvku do zvláštní nebo společné žumpy. Šířka hnojště: pro jednostranné vyprazdňování 3 m, výška vrstvení 1,60—2,00 m. Spád dvora vždy směrem od hnojště.

36. Žumpy: na 1 stájovou jednotku se při dvojím vyvážení počítá 3 m³ užitečného prostoru žumpy. Stěny a dno jsou nepropustné, s povrchem chráněným proti rozrušování kyselinami. Strop je betonový deskový a může výhodně tvořiti dno hnojště. Normální hloubka 2,00 m, dno žumpy vždy nad úrovní spodní vody.

Část II.

Navrhování domků pro bezzemky.

1. Bezzemkem se podle těchto směrnic rozumí obyvatel venkova nebo městské periferie, jehož hlavním zaměstnáním není zemědělská činnost, nýbrž řemeslo, zaměstnání v průmyslu, ve veřejné službě a pod., který pro svou potřebu pěstuje drobné zvířectvo a má ve vlastnictví nebo v pachtu za tím účelem pozemky do výměry 1 až 2 ha.

2. Dispozice domku sleduje funkci rodinného bydlení podle zásad pro navrhování obytných staveb (část I. vyhlášky ministerstva techniky ze dne 21. dubna 1947, běž. č. 408/1947 Ú. I., I. díl) se zvláštním zřetelem k rozšířenému chovu drobného zvířectva, v některých případech i jedné dojnice.

A. Část bytová.

3. Bytová část se skládá z obytné místnosti, ložnice a příslušenství.

4. Obytná místnost má míti nejmenší výměru 22 m² s odděleným kuchyňským koutem o nejmenší ploše 7 m² a největší ploše 10 m² (vedle uvedené obytné plochy).

5. Ložnice rodičů (zpravidla o velikosti nejméně 13 m²) může býti umístěna v podkrovní. Přípustný je přístup z obytné místnosti.

6. Ložnice dětí (přibližně téže velikosti) může býti rovněž v podkrovní vedle ložnice rodičů a přístupná přímo se schodiště. Není vhodné, aby přístup do jedné ložnice vedl jen přes druhou.

7. Lázeň má být podle možnosti přímo osvětlená a větratelná. Lázeň možno spojit s prádelnou, pokud je v teplé poloze (vedle kuchyně, společná voda a společný otop). Místo lázně možno zřídit také umývací kout, přístupný zpravidla z obytné místnosti, nepřímou osvětlený a větráný komínovou ventilací.

8. Zásobník je komora přístupná z předsíně a má výměru zpravidla 2 až 4 m². Přímé spojení s kuchyní není žádoucí. Kromě zásobníku může býti zřízena malá přímo větraná špižní skříň, umístěná v kuchyňském koutě.

9. Předstíh zprostředkuje spojení bytu s dvorem a s přilepenou hospodářskou částí. V předstíh se doporučuje umístiti odkládací stěnu. Přilepené provětrávání předstíh není zde bezpodmínečně nutné. Z předstíh je přímý vstup do obytného prostoru (kuchyně), zásobníku a prádelny. Velikost má být taková, aby se umožnilo požadované spojení na nejmenší ploše. V chladných polohách má být pamatováno na dvojí uzávěr pro zimní měsíce.

10. Záchod má být zpravidla součástí obytné budovy a je přímo osvětlen a větrán. Odvětrání odpadního potrubí budiž provedeno nad střechu. Záchod může být přístupný také z prádelny. Splachovací nádrčky se instalují vždy na vnitřní zdi, což platí pro přívod vody vůbec.

11. Schodiště do podkrovní má být zpravidla přímočaré. Halová volná schodiště se vylučují jako nevhodná i tepelně a tudíž nevhodná. Nástup je buď z obytné místnosti nebo z předstíh. Schodiště do sklepa může vyúsťovat v prádelně.

12. U obytných částí v podkrovní se doporučuje, aby byla náležitě provedena tepelná izolace stěn i stropů a aby bylo zabezpečeno příčné větrání.

13. Sklep slouží k uskladnění zásob pro domácnost; může se plnit šachtou ze dvora. Pro topivo je vhodnější uhlí nebo dřevník na dvoře nebo pod převislou střechou.

14. Není-li v místě řádná kanalizace, budiž každý domek — pokud by jinak mohly vzniknout zdravotní závady — opatřen sedimentační žumpou, do níž nesmí být sváděna dešťová voda.

B. Část hospodářská.

15. Prádelna (hospodářská kuchyň) je zároveň hrubou umyvárnou. Je další místností vedle předstíh, oddělující hospodářskou část od bytové. Musí být přímo osvětlena a větrána. Má být podle možnosti položena tak, aby měla přístup z předstíh (nejkratší spojení s bytovou částí), byla blízko schodiště ze sklepa a měla pokud možno, přímé spojení s chlévem. Prádelna budiž opatřena komínovou ventilací, po případě lapačem páry.

16. Chlév budiž pokud možno v nejkratším spojení s prádelnou; obsahuje zpravidla 1 normální kotec pro kravníka a stání pro dvě kozy, výjimečně i pro jednu krávu; dále kurník, chlévek pro husy, králíkárnu, dřevník, po případě malou kolnu.

17. Podkrovní nad hospodářskou částí je určeno pro uskladnění sena a steliva. Tato část půdy, přístupná z bytového schodiště nebo z kolny, musí být oddělena od obytné části podkrovní stěnou z ohnivzdorného materiálu.

18. Žumpa má mít obsah 3 až 4 m³ močůvky; jáma na hnůj je v bezprostřední blízkosti chléva.

19. Není-li v místě vodovod, nutno zabezpečit opatření vody ze studny, o jejímž umístění a zřízení platí příslušné předpisy.

Část III.

Navrhování a provádění ústředního vytápění.

A. Všeobecně.

1. Je nutno, aby jak projekty a výpis materiálu pro ústřední vytápění, přiložené k žádostem o povolení stavebního kontingentu, byly vypracovány, tak i zařízení bylo provedeno odbornou topenářskou firmou nebo úř. aut. civ. technikem. Navrhovatel odpovídá též za správnost a účelnost projektu kotelny a správné dimenzování komínů, za vhodnost otopné soustavy a kotlů pro ústřední vytápění s hlediska hospodaření teplem a určení nejvýhodnějšího druhu paliva, jakož i s hlediska provozních poměrů a konečně za zachování všech dále uvedených směrnic.

2. Při řešení rozvodu tepla je třeba přihlížeti k účelnému rozdělení podle provozních a povětrnostních poměrů. Počet skupin nutno řešit tak, aby nebyl ani nadbytečný ani nedostatečný a aby bylo možno obsluhovat skupiny s jednoho místa.

3. Ve školních kuchyních, v kantinách a stravovnách budiž postaráno o náležitě odšávání a odmlžování vzduchu.

4. Při teplovodních systémech v půdorysně rozsáhlých stavbách jsou výhodnější pro snížení váhy železa a tepelných ztrát systémy s umělou cirkulací.

5. Pokud bude použito nových vzorů otopných ploch, musí mít malou stavební hloubku, malou spotřebu materiálu, musí být výrobně jednoduché a levné a po stránce tepelně technické doporučený ústavem pro hospodárné využití paliv.

6. Při stavbě kotelen se doporučuje použití pokud možno největších kotlových jednotek, ale vždy tak, aby to nebylo na újmu hospodárnosti provozu v přechodných dobách (jaro, podzim).

7. Po stránce stavební je třeba, aby pro snazší kladení potrubí byly stropní trámy, ať již dřevěné nebo ze železového betonu, vzdáleny nejméně 15 cm od všech příčných a nosných zdí. V obytných domech o více patrech se doporučuje připravit rýhy a vyzdít komíny pro ústřední vytápění, i když není možno toto vytápění hned zařídit; instalace potrubí nebo jeho části, není-li uvedeno hned do provozu, však zatím zpravidla nebude možno povolit. Nutno pamatovati na dobré osvětlení a větrání kotelen z důvodů hygienických a bezpečnostních.

B. Nemocnice.

8. Jde tu o výjimečný případ, kde vytápění a větrání se řídí podle pokynů lékařů, a proto lze použití veškerých hygienických systémů současné tepelné techniky, bude-li dbáno možných úspor na váze. Zvláště je nutné pečovat o možnost snadného čištění otopných ploch. Vytápění operačních sálů žádá zvýšenou péči a je třeba pamatovati na 100% rezervu náhradním zdrojem, na klimatisaci atd.

C. Školy, tělocvičny, divadelní sály a pod.

9. Vzhledem k nedostatku radiatorů litinových i ocelových doporučuje se prozatím použití pouze hladkých otopných ploch, t. j. hladkých trubek. Doporučuje se prováděti průběžné parapety pod širokými okny tak, aby se pod nimi dala montovati hladká plocha z dílů pokud možno dlouhých (meziokenní pilíř je pak třeba projektovati vnitřním límcem v rovině parapetu). Normálně budiž užito teplovodního vytápění se zvláštním přihlídnutím k účelnému sekciování rozvodu a k regulaci; pro úspory materiálu není však zásadních námitek proti použití parního vytápění. Při stavbách se stropy ze železového betonu lze použití systému vytápění zářivého (Crittall).

10. Tělocvičny, kulturní domy, divadelní sály, auly a jiné velké prostory, jichž se občasné používá, se doporučuje pro úsporu materiálu opatřiti vytápěním parním nebo teplovzdušným s cirkulací a ohříváky vzduchu, vytápěnými parou.

D. Úřední budovy.

11. Pro tyto budovy je účelné vytápění teplovodními systémy. Pokud jsou v úředních budovách byty a místnosti s delším, po případě nočním provozem (presidia, poradní sály, ústředny, vrátnice a pod.), musí být zapojeny na samostatné, avšak nikoli nadbytečné rozvodné větve.

E. Průmyslové budovy.

12. Pro vytápění provozních místností budiž zpravidla používáno pouze teplovzdušných agregátů, hladkých ploch nebo žebrovaných trub. Pro kancelářské místnosti možno zpravidla použití toliko hladkých ploch. Budiž používáno vytápěcích soustav parních nebo teplovodních. Vzhledem k nynějšímu nedostatku kotlů je třeba využiti pro vytápění také kotlů, sloužících k jiným účelům (provozním), jakož i přebytků tepelné energie při výrobě nebo odpadového tepla. Tam, kde jde o vytápění budov s provozem v jiné době, než je provoz dílenský, je možné v některých případech použít akumulátorů tepla.

13. Bytové kolonie továren, pokud je to účelné a hospodárné, možno připojit na kotelnu závodu.

14. Pro vytápění nocleháren se doporučuje navrhovati zjednodušené parní systémy s otopnými tělesy o hladkých plochách pokud možno v největších stavebních délkách.

F. Obytné domy.

15. S ústředním vytápěním budiž počítáno především u obytných domů o 3 nebo více podlažích nad zemí, pokud pro ně postačí příděl hmot; doporučuje se, aby se projektant o tom předem informoval u stavebního úřadu. Jsou-li domy sdruženy (ve skupinách nebo bloku), doporučuje se zřídit společnou kotelnu. Budiž dána přednost teplovodním systémům; kuchyňské prostory a koupelny je třeba vždy vytápěti. Jako topné plochy se doporučují radiatory nebo hladké plochy. Při stavbách o více než 8 podlažích

nutno volit systémy, které snášejí vysoké provozní tlaky, nebo zařídit po výšce několik samostatných topných soustav téhož systému; v otopných plochách se dává přednost hladké ploše.

Část IV.

Provádění krytin a izolací.

A. Krytiny.

1. Pro obytné domy, po případě i jiné stavby se doporučuje užívat pokud možno tak zv. krytin tvrdých, kdežto lepenkové krytiny [srv. č. 3, písm. a), b) a c)] přicházejí v úvahu pro novostavby obytných domů jenom při nedostatku krycího materiálu tvrdého a pro budovy zemědělské, skladiště a výrobní. Poškozené krytiny budtež opravovány pokud možno vždy tímž krycím materiálem, z něhož byla zhotovena původní krytina.

I. Tvrdé krytiny.

2. Pro používání tvrdých krytin se stanoví tyto směrnice:

- Krytiny taškové budou ponejvíce z tašek plochých, buď hladkých bez drážek čili bobrovek, jež se doporučují hlavně pro krytiny městské, anebo z tašek drážkových (pro jednoduché krytiny staveb venkovských nebo staveb o vyšším střešním sklonu). Mimo tašky ploché lze užití tašek vydutých, t. j. prejzů, vlnovek a pod.
- Asbestocementové břidlice, a to desek čtvercových, barvy zpravidla červené, po případě šedé, lze použít pro krytiny domů rodinných, budov zemědělských a skladištních. Krytiny budtež zpravidla jednobarevné a nevzorované; zásadně se vylučují nápisy a letopočty.
- Přírodní břidlice tuzemské se doporučuje použít pro novostavby jen v blízkosti výskytu a zpracování této břidlice.

II. Lepenkové krytiny.

3. Doporučuje se upustit od provádění jednoduchých krytin lepenkových (vyjma pro stavby prozatímní). Pro lepenkové krytiny dvojité, po případě několikavrstvové (tak zv. křemílkové) nebo pro lepenkové krytiny zvláštní se užije lepenek v tloušťkách dnes vyráběných a řádně označených. Třeba dbáti těchto zásad:

- Dvojitá lepenková krytina se provede buď na hladko anebo s lištami ze dvou vložek impregnovaných, po případě pískovaných lepenek čís. 300 (333), 500 (454) nebo ze dvou vložek plsti.
- Několikavrstvá (tak zv. křemílková) krytina se provede na hladko ze dvou nebo tří vložek impregnovaných lepenek č. 500 (454) anebo plsti se zaválením křemílků do povrchového nátěru.
- Zvláštní lepenková krytina, na příklad ruberoid, se provede na hladko nebo s lištami ze dvou vrstev asfaltovaných lepenek č. 500 (454), z nichž buď pouze vrchní nebo obě jsou opatřeny oboustranným asfaltovým potěrem.
- Krytiny z litého dvouvrstvého asfaltu tloušťky 18—30 mm se navrhnu jen, bude-li to nutno a bude-li dost potřebného asfaltu.

B. Vodotěsnící izolace.

4. Se zřetelem k nynějšímu nedostatku spolehlivého isolačního materiálu se doporučuje pečlivé provádění horizontální vodotěsnící izolace s náležitým nutným přesahováním.

5. Při očekávaném nedostatku odborných asfaltérů třeba počítati s tím, že bude často klásti horizontální izolaci nadzemního zdiva zedník. V tom případě nutno požadovati, aby přiřezávání isolační lepenky na šířku prováděné vodotěsnící izolace nebylo svěřováno stavebnímu dělnictvu, po případě zedníkovi, nýbrž aby lepenkárny dodaly na stavbu již lepenku v potřebných šířkách podle tloušťky izolovaného zdiva, tedy v pasech 50, 60 až 80 cm širokých.

6. K provádění vodotěsnících izolací domů obytných i jiných se uvádí:

- základní nátěr (infiltrační) pro pevné spojení izolace s povrchem podkladu se provede vhodnými nátěradly (emulsi nebo suspensí), po případě nátěradly s organickými rozpouštědly.
- Krycí nátěr, tvořící pružnou isolační vrstvu, odolnou proti výparům vodním a slabším kyselinám, se provede buď za

horka tuhými nátěradly nebo za studena nátěradly s organickými rozpouštědly.

- Vodotěsnící izolace a lepenkové krytiny se smějí dělati jen za suchého počasí. Položená lepenka nemá býti přes noc ponechána bez nátěru.

7. Asfaltová izolace v kotelnách pod kouřovými kanály musí býti chráněna vrstvou vyzděnou, na př. ze šamotových cihel.

8. Doporučuje se, aby podzemní výtahové šachty byly vodotěsně izolovány.

9. O izolacích otevřených balkonů se jedná ve spojení s dlažbou v části V., č. 6, písm. n).

10. Podle místních poměrů (vlhkosti) na staveništi se doporučuje:

- kde ve výkopech základu není zemní vlhkost, provést izolaci nadzemního zdiva položením isolačního lepenkového pásu asfaltovaného nebo dehtovaného z lepenek čís. 500 (454) s oboustrannou isolační vrstvou a ochranným posypem, na plnou plochu zdiva, maltou řádně vyplněného i vyrovnaného, a jeho zazdění;
- kde byla zjištěna ve výkopu základů zemní vlhkost, izolovati nadzemní zdivo tím, že se provede na plné ploše maltou řádně vyplněného a vyrovnaného nadzemního zdiva asfaltový nebo dehtový isolační povlak, sestávající z jedné vložky impregnované lepenky č. 500 (454) asfaltované nebo dehtované, po případě z vložky asfaltované plsti, mezi dvěma isolačními vrstvami asfaltového nebo dehtového nátěru nebo tmele;
- proti zvýšené zemní vlhkosti provést izolaci zdiva vložkovým povlakem, obsahujícím dvě vložky asfaltem impregnované lepenky č. 500 (454) nebo dvě vložky impregnované plsti mezi třemi vrstvami asfaltových nátěrů;
- proti beztlakové spodní vodě musí provést izolaci podzemního zdiva výhradně odborný asfaltér, a to vždy v takovém rozsahu, aby izolace na ohrožených místech zdiva vytvořila celistvou, uzavřenou ochrannou vrstvu, zamezující za všech okolností styk spodní vody se zdivem. Nebude-li jinak předepsáno, použije se na tyto izolace vložkového povlaku ze tří vložek asfaltem impregnované lepenky v sestavení č. 300 (333), č. 500 (454) a č. 500 (454) anebo asfaltované isolační plsti mezi čtyřmi vrstvami asfaltových isolačních nátěrů;
- izolace podzemního zdiva proti tlakové spodní vodě vyžaduje vždy zvláštní úpravy a musí tvořiti celistvou, uzavřenou ochrannou vrstvu, po případě se vzduchovou izolací. Budiž pamatováno na odvod spodní vody vhodnou drenáží;
- izolace dělicích spar musí býti napojena vodotěsně na izolaci zdiva a provede se buď zvlněním isolačního povlaku nebo ve zvláštních případech vložkou a zaisolováním měděného žlábků do dělicí spáry. Uzávěry otvorů pro části potrubí procházející izolací se utěsní asfaltovaným asbestovým provazcem nebo ve zvláštních případech měděnou plechovou přírubou, přes něž se přetáhne isolační povlak;
- litinová potrubí a hlavně kolena musí býti opatřena na celém povrchu asfaltovou isolační vrstvou k ochraně proti korozi.

11. Izolace v nadzemních částech staveb se obvykle ochrání omítkou, v podzemních částech staveb budiž pamatováno na vhodnou ochranu izolace proti poškození. Tmelové potěry se obvykle ochrání impregnovanou lepenkou.

12. Při spodních vodách se škodlivými chemickými účinky nutno učinit vhodná opatření na ochranu stavby.

Část V.

Provádění podlah, dlažeb a obkladů stěn.

1. Aby doprava po dobu dvouletého plánu nebyla přetěžována, má se při volbě hmot pro podlahy, dlažby a obklady stěn přihlížeti k místním poměrům a dbáti regionální výroby.

A. Podlahy a dlažby.

2. Pro nedostatek tvrdých vlýsků na podlahy nutno navrhovat většinou podlahy palubové podle ustanovení ČSN 2008/1942, čl. 27, při čemž možno připustiti tloušťku 24 mm. Povrch možno napustiti mořidlem a pastovati. Tam, kde regionální poměry dovolují vyráběti palukky modřínové, doporučuje se jich použít.

Vlášku dubových nebo bukových bude možno použít jen výjimečně a jen pro obytné pokoje.

3. Podle současných poměrů ve výrobě možno předpokládati, že bude dostatek materiálu na šamotové dlažby.

4. Tam, kde místní výroba umožňuje levný dovoz dlaždic z pálené hlíny (terakoty), se doporučuje jejich užití pro dlažby. Podobně podle místních poměrů (opatření odborných pracovníků sil) možno volit dlažby z dlaždic terazzových nebo z litého terazza. Zásadně se nedoporučují dlažby z cementových dlaždic, opatřených barevným nátěrem.

5. Pro malé místnosti rodinných domků (jako klosety, špiže, a komory) se doporučují dlažby betonové s potěrem.

6. Doporučuje se provést

- a) v obytných pokojích: podlahu palubovou I. tř. nebo vlysovou zpravidla II. tř.;
- b) v ložnicích podlahu palubovou;
- c) v kuchyních podlahu palubovou nebo dlažbu šamotovou, po případě xylolitovou;
- d) v předších menších dlažbu šamotovou nebo terakotovou, u větších podlah xylolitovou, palubovou nebo vlysovou;
- e) v lázních dlažby šamotové, z terazzových dlaždic nebo z litého terazza, po případě i betonové dlažby s potěrem;
- f) v klosetech dlažby šamotové, terakotové, terazzové nebo dlažby betonové s potěrem;
- g) ve špižích a v komorách dlažby betonové s potěrem nebo z dlaždic terakotových;
- h) na podestách schodišťových podle regionální výroby u činžovních domů dlažby ze šamotových dlaždic, z dlaždic terazzových nebo z litého terazza, v rodinných domech z terakotových dlaždic;
- ch) v prádelnách spádové dlažby betonové s cementovým páleným potěrem, v centrálních prádelnách dlažby šamotové, z terazzových dlaždic nebo z litého terazza;
- i) v chodbách, sklepech na potraviny a pod. dlažby betonové s potěrem;
- j) ve sklepech na uhlí dlažby betonové se zatřeným povrchem;
- k) v kotelnách dlažby betonové, po případě kolem kotlů z dlaždic šamotových;
- l) na půdách dlažby z hubeného betonu se zatřeným povrchem, po případě z topinek. Možno doporučit provedení dlažeb z betonu z dobrých vysokopečích strusek; dlažby škvárovobetonové se pro činžovní domy zásadně nedoporučují;
- m) na uzavřených balkonech dlažby z dlaždic šamotových, terazzových, po případě při spojení s jednotlivými místnostmi podlahy jako v nich;
- n) na otevřených balkonech tuto úpravu: Podkladní spádový beton na nosné desce ze železového betonu je téhož druhu jako beton desky. Spočívá-li podkladní beton na dřevěném trámovém stropě, nutno do betonu vložit rabizové pletivo a provést podkladní beton druhu „e“. Na podklad se dá dvojí vrstva pochozího asfaltu celkem o tloušťce 18—23 mm z asfaltového mastixu v dolní vrstvě měkčího, v horní tvrdšího s přimísením písku hornobřízského nebo téže jakosti, po případě ostrého říčního písku, o maximální velikosti zrna 7 mm. Na svislých stěnách nutno provést asfaltové sokly do výše minimálně 15 cm z nanášeného (špachtlovaného) elastického mastixu v tloušťce 6 mm se řádným připojením a vytažením pochozí dlažby na tento sokl, minimálně do výše 6 cm.

B. Obklady stěn a soklů.

7. Pro obklady stěn a soklů u obytných budov možno použití obkládaček porovinových (i III. třídy), po případě terakotových; sokly možno obkládat ostrými obkládačkami.

8. Tam, kde nelze stěny obložit obkládačkami, doporučuje se provedení linkrusty nebo podobných omývatelných obkladů nebo nátěrů. Pod ně nutno provést omítku z cementové malty s přísadou vodotěsnicí látky a z horní štukové vrstvy.

9. Doporučuje se provést:

- a) v lázních obklad stěn obkládačkami porovinovými nebo terakotovými anebo obklad linkrustový, a to do maximální výše 165 cm, nebo podle místních poměrů natěračské úpravy zdí podle normy ČSN 2009-1932;

b) na schodištích sokly z týchž hmot, jakých bylo použito k provedení dlažeb;

c) v kuchyních u dřezů a výlevků obklady do téže výše jako u lázní; sokly se provedou při dlažbách šamotových a xylolitových z ostrých obkládaček v téže barvě, jako jest obklad;

d) v klosetech sokly z ostrých obkládaček; při dlažbách betonových a terazzových se doporučuje provedení pozlábku;

e) v předších při dlažbách sokly podobně jako v klosetech;

f) obložení soklů ve fasádě se doporučuje provést u činžovních domů bez předzahrádek, a to z obkládaček kabřincových nebo keramických z tvrdé terakoty (polokameniny) se zřetelem na regionální poměry. Provádění soklů z umělé kameniny se při výstavbě bytových jednotek nedoporučuje pro obtížné opravy.

10. Splávky okenní se doporučuje provést z keramických okapnic.

Část VI.

Provádění dřevěných oken a dveří v obytných domech.

1. Zlevnění a zrychlení staveb lze dosáhnouti také pokud možno jednotnou přípravou jednotlivých stavebních součástek, z nichž velmi důležité jsou dveře a okna. Proto se vydávají tyto směrnice pro rozměry, konstruktivní úpravu a materiál dřevěných oken a dveří, které však nevylučují ani použití systémů, druhů a velikostí jiných, a to u dveří v mezích odchylek přípustných podle II. dílu této vyhlášky.

A. Rozměry oken.

2. V obytných domech se stanoví fasádní světlost okenních otvorů tak, aby vyhovovala předpokládanému základnímu rozměru 15 cm při vyzdívání, t. j. na šířku jednokřídlového okna 75 cm, dvoukřídlového 150 cm a tříkřídlového 225 cm. Tam, kde je to účelné, lze volit i otvory široké 60 cm, 120 cm, po případě 185 cm.

3. Na výšku budtež okenní otvory voleny o fasádní světlosti 150 cm nebo 120 cm (na př. u kuchyní, kde je potřebí vyššího parapetu pro pracovní desku).

4. Pro příslušenství se doporučují okenní otvory pro jednokřídlová okna 45/45 cm nebo 75/45 cm, po případě 60/45 cm.

B. Konstruktivní typy oken.

5. Doporučuje se užívatí oken se sruženými křídly o tloušťce dřeva kolmo na sklo 45 mm. K bližšímu znázornění použitých zásad jsou připojeny plánky těchto oken.

6. Aby byly včas odborně vyzkoušeny i jiné typy oken, doporučuje se jejich užití jen u takových staveb, kde je zaručena přesná kontrola provedení a možnost zkoušení jejich funkcí státními stavebními orgány.

C. Jakost materiálů.

7. Na dřevěná okna třeba použití borového dřeva I. třídy. Výjimečně lze použítí na vnitřní křídla dvojího nebo zdvojených oken dřeva smrkového nebo jedlového téže třídy.

8. Dřevo musí být řádně proschlé na vzduchu (t. j. má obsahovati 15—20 % vlhkosti podle váhy dřeva úplně vysušeného o vlhkosti $n = 0\%$) a nesmí mít vady, jež by byly na újmu pevnosti nebo trvanlivosti konstrukce ani přilnavosti a trvanlivosti nátěru. Vylučuje se dřevo točivé rostlé, jakož i dřevo s nahnílými, vypadávajícími nebo příčnými suky. U rámu lze připustit také příčné suky, procházející-li nejvýše jednou třetinou jejich tloušťky. Není však vadou, vysprávil-li se vypadávající suky (nikoli však příčné) zaklíženými kolíky ze stejného dřeva, z něhož je okenní rám nebo křídlo. Vlákna těchto kolíků musí probíhat rovnoběžně s vlákny křídla nebo rámu. Při výběru dřeva na okna je třeba dbáti, aby okenní rámy ani křídla neměly suky v místech dlabu pro kování ani příčně proříznuté suky v hranách lišt; jinak se dovolují na 1 bm lišty až 3 živé nebo pevné suché nebo řádně vyspravené suky až do průměru 15 mm u křídel a do 30 mm u rámu.

D. Rozměry a konstruktivní úprava dveří.

9. Pro dveřní křídla je závazná norma ČSN 2021-1947, II. revidované vydání [srv. II. díl, č. 1, písm. b) této vyhlášky].

E. Kování oken a dveří.**10. Kování oken:**

- a) Rohovníků zpravidla nebudíž užíváno. Plně je nahrazují kolíčky z barevného kovu, po případě ocelové nebo fasonové, zakryté a zatmelené.
- b) Závěsy. Se zřetelem na značnou váhu sružených křídel budiž užíváno závěsů čep na čep (nejvhodnější délka 120 mm), a to do 80 cm výšky křídel dvou závěsů, u vyšších křídel tři závěsů.
- c) Závěsy pro venkovní křídla. Doporučuje se použití závěsů 80 mm dlouhých s vrchním křídélkem závěsu širokým 20 mm a spodním 25 mm. U úzkých profilů nutno vrchní část přišroubovat.
- d) Šrouby spojovací. U oken se sruženými křídly se doporučuje spojit křídla šrouby o čtyřhranné hlavě, zaručujícími nejtěsnější styk a opatřenými zdírkami z tvrzeného lehkého kovu. Spojovací šrouby, jsou-li ocelové, nutno chránit proti rezivění. Při výšce křídla do 150 cm se použije dvou šroubů, přes 150 cm tři; ve vodorovných částech křídla o šířce 75 cm nebo více se použije po jednom šroubu nahoře i dole.
- e) Uzávěr válečkový. Není-li dřevo zcela vyzrálé, doporučuje se použití válečkových uzávěrů, uzavíracích jedním pohybem v několika bodech, a to do 100 cm výšky křídla ve dvou a přes 100 cm aspoň ve třech. Pro okna dvoukřídlová o výšce 150 cm nebo více se doporučuje použití rozvorových uzávěrů válečkových. Jazýčkové uzávěry nejsou vhodné pro okna se sruženými křídly o větší výšce než 50 cm.
- f) Okenní úchytky. Vedle dosud užívaných okenních úchytek se doporučuje použití k zachycení okenního křídla háčku s očkem, při čemž možno umístiti háček na parapetní prkénku.
- g) Pro ventilaci klapkami se doporučuje užití sklapy, pro ventilační křídla uzávěru pákového nebo lanového (zejména v kuchyních).
- h) Lavičnicků třeba použití dvou do výšky křídla 100 cm, při větší výšce tří, na šířku okna do 100 cm jednoho a přes 100 cm dvou. Lavičnicků třeba přichytit šrouby; vylučuje se použití hřebů.

11. Kování dveří:

- a) Závěsy. Třeba použití tří závěsů, a to při šířce křídla 60 cm závěsů dlouhých 130 mm, pro širší křídla pak 140 mm.
- b) Zámky. U dveří domovních se doporučuje vložkový zámek s převodem, u bytů dosický, pro dveře pokojové obyčejný, u špiží, komor a vedlejších místností obyčejné zámky na klíč, pro koupelny a záchody zámek se střelkou na zajištění. Nasazené zámky nejsou vhodné.

12. Různá zařízení:

- a) U bytových dveří mají být rámečky na visitky a kukátko. Doporučuje se soustředit schránky na dopisy na jednom místě u vchodu do domu.
- b) Vstupní dveře do domu třeba opatřit ochranným soklovým plechem nebo jinou ochranou. Okna pro vhoz uhlí, není-li zřízen zvláštní vzhazovák, budtež kovová.

F. Těsnění oken.

13. Pokud bude použito těsnění vložkami, třeba přihlížeti k posudku ústavu pro hospodárné využití paliv. Při lokálním topení,

ať již sporáky v kuchyních nebo koupelnovými kamny, má být těsnění pamatováno, aby se umožnil přívod vzduchu.

G. Natěry oken a dveří.

14. Okna budtež natírána podle ustanovení čl. 19 normy ČSN 2009-1932, avšak s výjimkou písm. g), kde místo třetího nátěru fermezovou barvou bude proveden jednoduchý sytý nátěr vzdušnými mastným smaltem. Budou-li při hromadné výrobě oken prováděny nátěry podle písm. a) až e) článku 19 normy ve výrobě, provede se na staveništi přebroušení a vytmelení podle písm. f) téhož článku a vlastní smaltový nátěr.

15. Z úsporných důvodů možno vnitřní dveře opatřit nátěrem lazurovým. Tyto nátěry, t. j. napouštění a lakování přírodního dřeva, třeba provést podle článku 36 téže normy. Budou-li na stavbu dodány hotové dveře i s nátěry z výroby, opatří se při lazurových nátěrech v dílně všechny práce uvedené v písm. a) až c) článku 36 uvedené normy, práce podle písm. d) a e) se pak provedou na staveništi.

16. Ustanovení bodů 14 a 15, pokud se odchylují od úpravy podle § 8 vyhlášky ministerstva průmyslu ze dne 12. června 1946, Ú. l. I, č. 114, běž. č. 1472, o zajištění tuků a olejů k technických účelům, jsou hromadnou výjimkou, povolenou uvedeným ministerstvem.

H. Zasklívání oken a dveří.

17. Okna a dveře třeba zasklívatí průhledným sklem, silným nejméně 2 mm nebo tlačným sklem silným 3 až 4 mm. K zasklívání budiž použito dobrého sklenářského tmelu.

II. díl.**Závaznost norem.**

1. Prohlašují se za závazné tyto normy vydané Československou společností normalisační:

- a) ČSN 1273-1947 „Lehké betonové tvárnice“,
- b) ČSN 2021-1947 „Dveřní křídla“ (II. revidované vydání) a
- c) ČSN 2041-1947 „Ocelové zárubně“.

2. Stavební plány, které budou předloženy k projednání podle stavebních řádů nebo statutů po 31. prosinci 1947, nesmějí být v rozporu s těmito normami, po případě nesmějí přesahovat meze odchylek jimi připuštěných, a při stavbách prováděných podle těchto plánů nutno dbát ustanovení uvedených norem.

3. Výjimku z ustanovení bodu 2 může povolit, jde-li o lehké betonové tvárnice, ministerstvo techniky, na Slovensku pověření techniky, v ostatních případech stavební úřad podle směrnic stanovených ministerstvem techniky, a to pro Slovensko po vyjádření pověření techniky.

4. Zrušuje se část III. vyhlášky ministra techniky z 21. dubna 1947, Ú. l. I, č. 60, běž. č. 408, pro stavby, pro něž je podle předchozích ustanovení závazná norma ČSN 1273-1247.

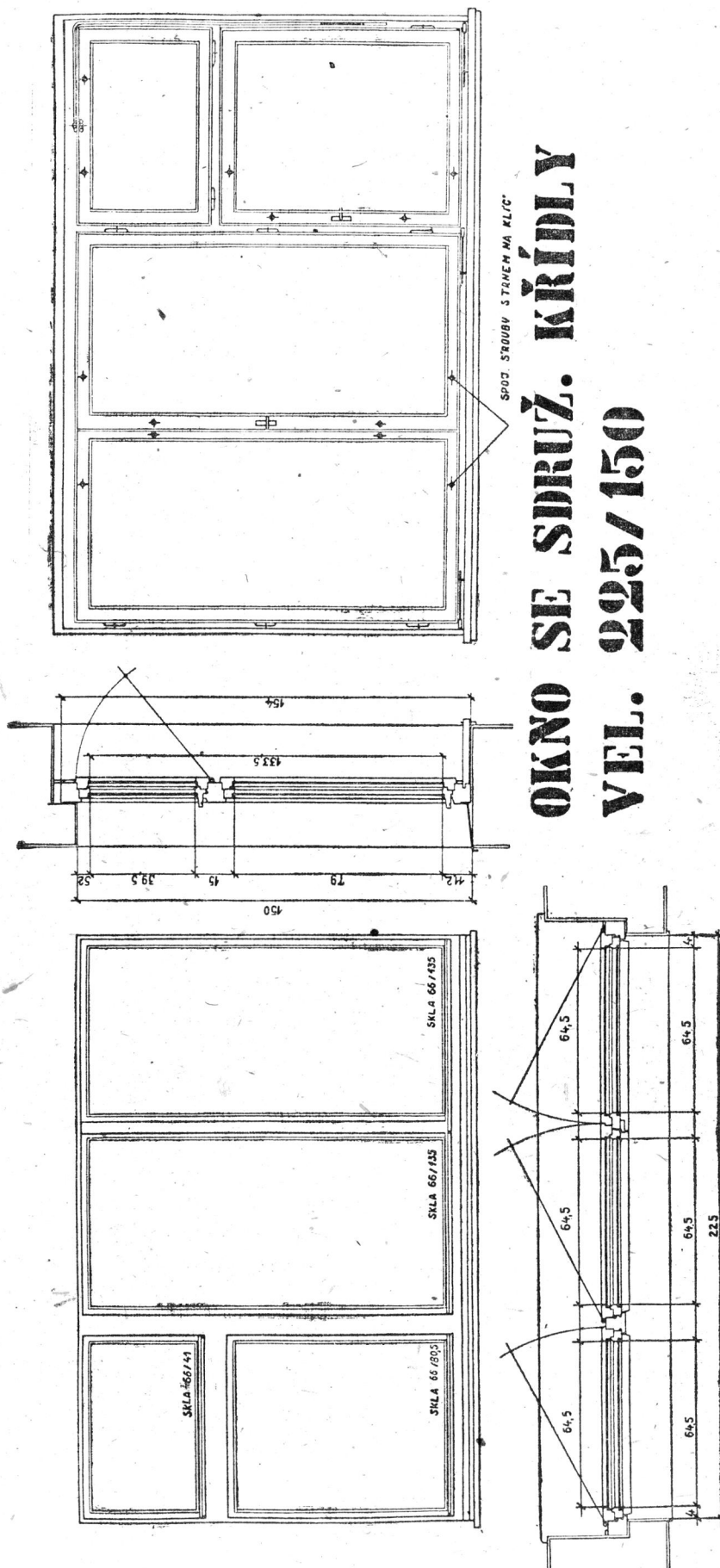
III. díl.**Účinnost.**

Ustanovení I. dílu této vyhlášky nabývají účinnosti prvního dne po uveřejnění v Úředním listě, na Slovensku prvního dne po uveřejnění v Úředním věstníku (Úradnom vestníku), ustanovení II. dílu vyhlášky pak dnem 1. ledna 1948.

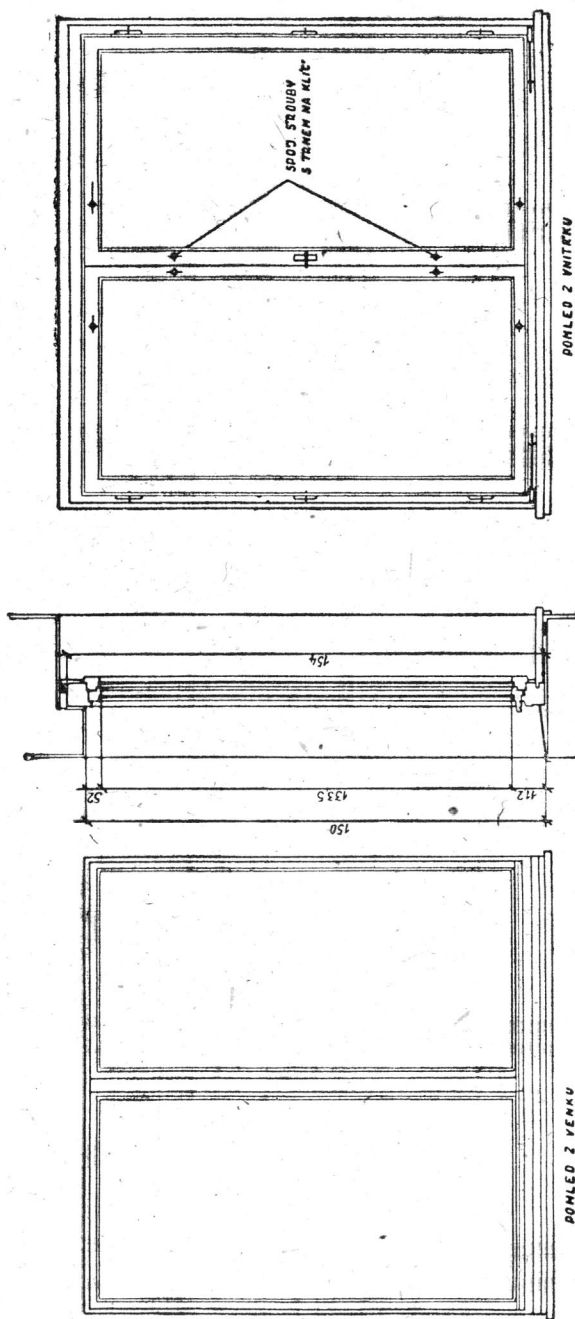
Ministr techniky:

Ing. Jan Kopecký v. r.

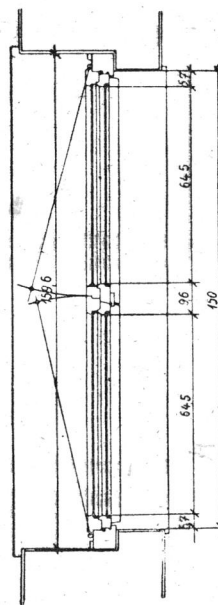
Příloha k části VI., B., č. 5.

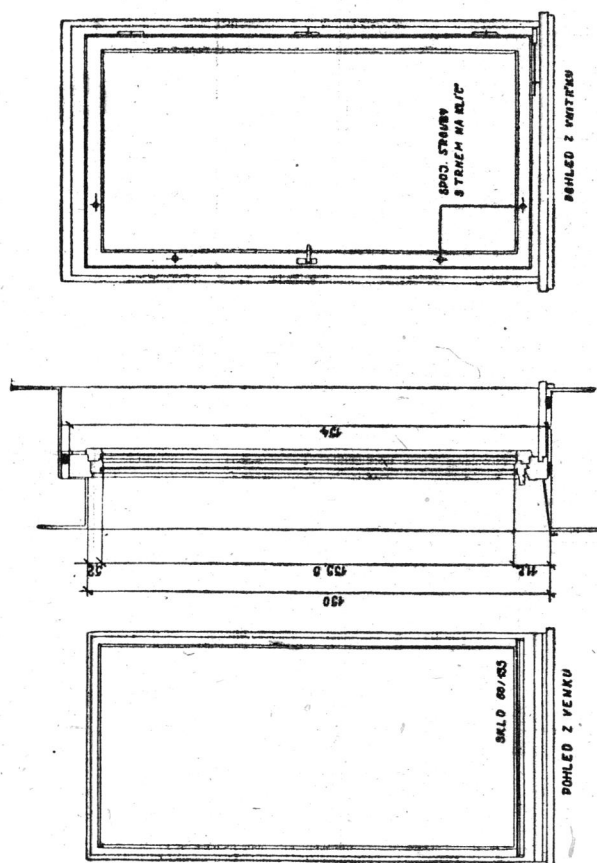
Příloha k části VI, B., č. 5.

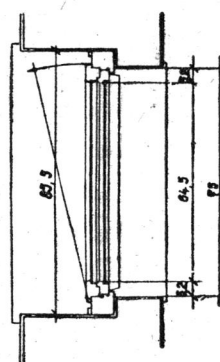
OKNO SE SDRUŽ. KŘÍDLY VEL. 150/150

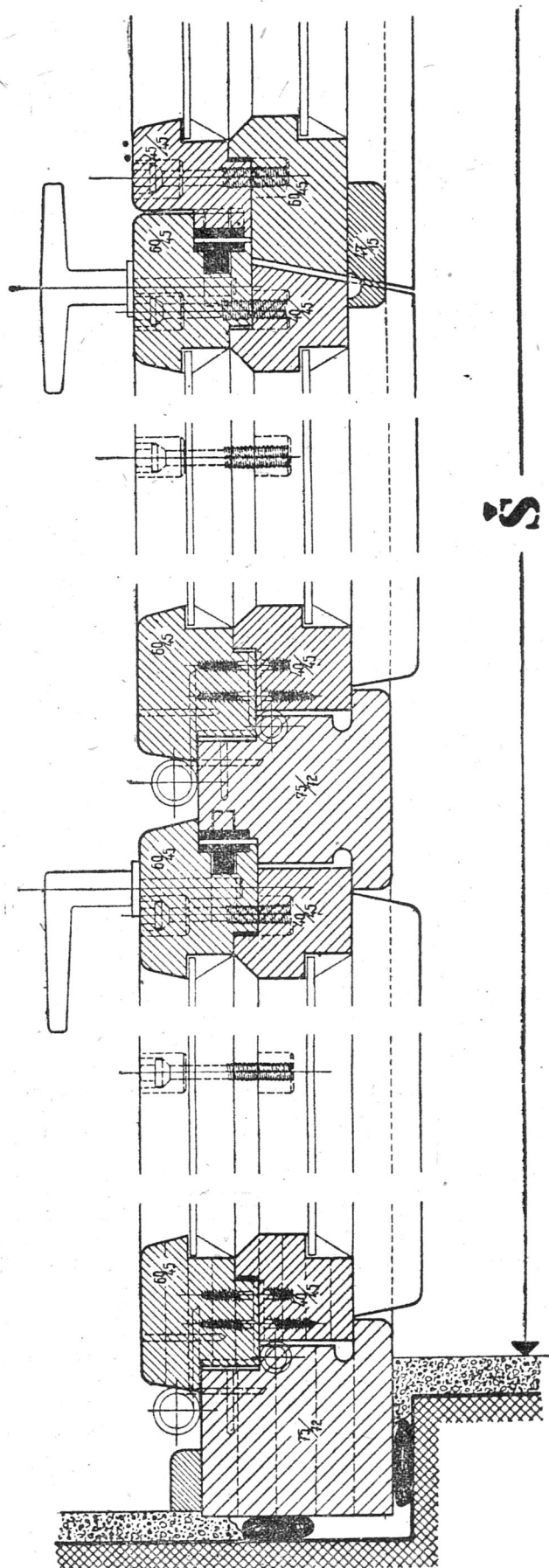
Příloha k části VI., B., č. 5.

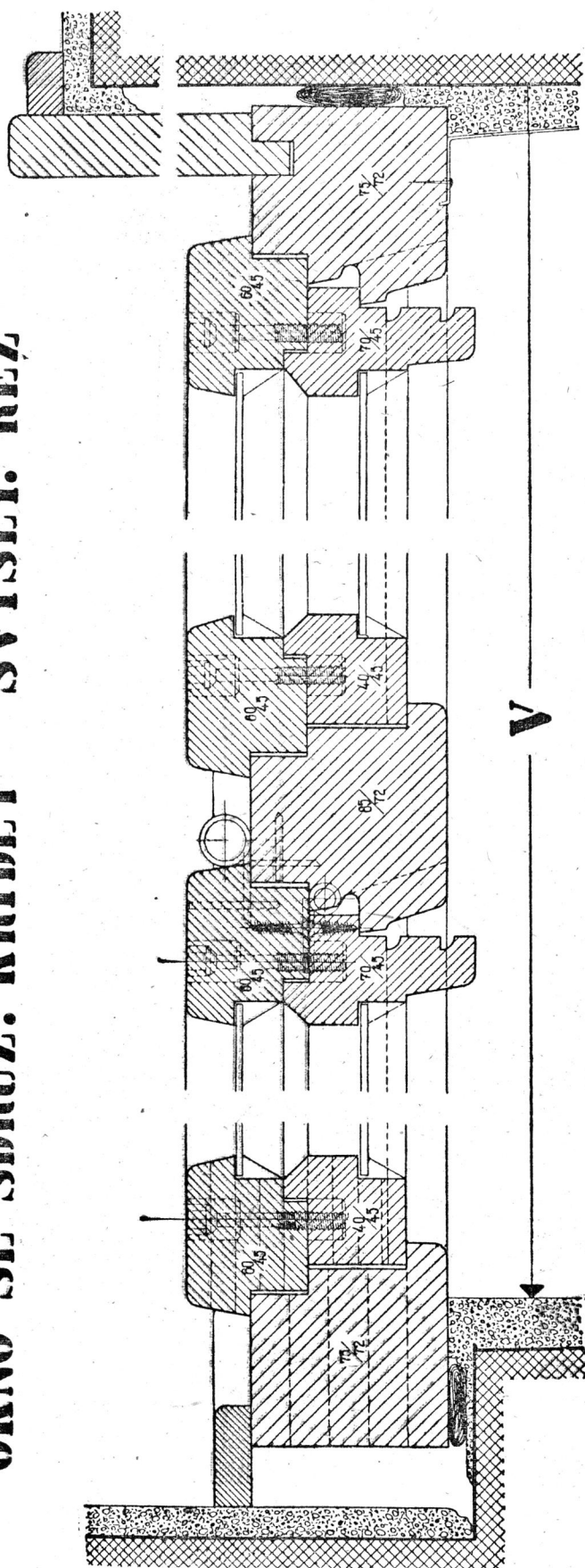
OKNO SE SDRUŽ. KŘÍDLY VEL. 75/150

Příloha k části VI., B., č. 5.

OKNO SE SDRUŽ. KŘÍDLY VODOROV. ŘEZ

Příloha k části VI., B., č. 5.

OKNO SE SDRUŽ. KŘÍDLY SVISLÝ ŘEZ

Příloha k části VI., B., č. 5.

OKNO SE SDRUŽ. KŘÍDLY. SVISLÝ ŘEZ

